

*tomboló fejünk csitítgatják az orvosok:
ha innen élünk meghalunk,
beleolvadni! élve maradunk, nyugalom!
indítsuk belépő lábunk!
oda, ahol nem tudunk semmiről,*

*ahol sodródó bálnadögön
mindenki egyféle sózott hússal él,
az országlás alatt háromkirályok
ugratott csillaga golyó,
s a havas répa földön felejtetteket
kutyaik körülugatják,*

onnan jönnek az inneniekért.

KISS BENEDEK

Míg hozzád érek

*Neonreklámot gyűjtött az este,
lobog az égen a hold,
a költészet transzparensé,
szerelmesek szerencsepénze
áttetsző vízmederben —*

*de amíg addig érek,
poroszlók meghurcolnak engem,
farokra kötnek,
nyakbilincsben
vonszol a város, örvösödötten
csörög rajtam vas hit és vád,
ránt a kitért Semmibe —*

*fekete homok pergeti be
lábam nyomát.*

*Neonreklámot gyűjtött az este.
Lobog az égen a hold,
a költészet transzparensé,
szerelmesek szerencsepénze
mélyén az időáramlásnak.*

*Ilyenkor hamvadoz érted
cigarettaival
parázs-varázslat.*

Akkor fegyvert, pénzt, ruhát

*Csillagzanak hólyagok
tükrös tenyeremben;
megláncoltam a Napot,
fényeskedjék bennem.*

*Most kovácslom életem
fegyvernek, vasruhának.*

*Döngicsélj csak, szerelem,
tapogass meg, bánat!*

Jelöljétek szívemet
időt rontó pecséttel,
mert jóllehet, elmegyek
egy rámgyúló éjjel.

Egy sóhajjal kibukik
belőlem mint lélek,

s mint a léggömb, elszökik
Napom majd az égnek.

S akkor fegyvert, pénzt, ruhát
le kell tennem az útra,
s menni, menni, Nap-iránt,
hamvadtan, kihúnyva.

KALÁSZ LÁSZLÓ

Beleköp

mindenféle száj
belerúg mindenfajta láb
a székenbe
s röhögés nyomja
lejjebb
önmagánál
alább

Beletúr mindenfajta kéz.

beleköp mindenféle száj
(búza és ocsú szerelem!)
belerúg mindenfajta láb

csurgatják kéjjel mint a vért
sarat dobnak bele s megalvad
tapodják s szidnak talpukért
mosakszanak ha bennragadnak

Belétúr mindenfajta kéz

beleköp mindenféle száj
belerúg mindenfajta láb

átgondolni sem érdemes:
miért termeli az ész

gondokért folyton önmagát
s gondolja ki gondolatát
zubogó újabb gondokért
gyötörvén újból önmagát

s miért háborog a miért
frissebb mi é r t-ért szüntelen
mért örköd semmin semmiért
a holtig-börtön őrhelyen?

Velem a halál

furulyázik
rajtam próbálgatja nótáit
ezért nincs erőm
időre osztani a sorsom
se kedvem:

mindegy bármint hordom
halálé az életem